

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXX. évfolyam 1. szám - 2020. október 9.

A 2019/20-AS TANÉV KIVÁLÓSÁGAI

KITŰNŐ TANULÓK

Barabás Villő (Bermuda)
 Baraczka Teréz (Lamanteam)
 Barassevich Laura (Azúr)
 Bardócz László (AnAnÁsz)
 Bilicz Benedek Mátyás (AnAnÁsz)
 Bodor Adrienn (Márka)
 Bodor Fruzsina (ALBAtrOsz)
 Borbély Tünde (MIQN)
 Böhm Vera Ráhel (Azúr)
 Camilo Liliána Gabriella (Kozmosz)
 Csabai Zalán Ferenc (Lamanteam)
 Csényi Leila Klára (Bermuda)
 Derzsy Léna (Kozmosz)
 Doma Viola (Nápol(y)i)
 Erdősi Soma Zoltán (Bermuda)
 Földes András Igor (Márka)
 Franca Dániel (RobInHood)
 Gács Péter (Maszk)
 Grósz Tamara Kordélia (Anonym)
 Gröbber Ágnes (Maszk)
 Gulácsi Borbála (Bermuda)
 Gyurman Nikolett (chill)
 Hajdu Eszter (Maszk)
 Hajdu Gréta (Bermuda)
 Hajduk Milán (Maszk)
 Hancock Huba Sámuel (Dimenzió)
 Harmati Emma Róza (Azúr)
 Harsányi-Sulyom Anna (RobInHood)
 Illés Bálint (Anonym)
 Jaksa Luca Kata (Nápol(y)i)
 Jordán Nikolasz Barna (Bermuda)
 Kákos Anna (MIQN)
 Kaucsek Simon (STORNO)
 Keszthelyi Berta (STORNO)
 Kiss-Csitári Kata (Lamanteam)
 Kocsis Bernadett (Azúr)
 Kocsis Karolina Réka (Anonym)
 Koncz Botond (Anonym)
 Kovács Kata Rebeka (Azúr)
 Kővári Márton (Anonym)

Krisztián Antónia (Dimenzió)
 Lakits Hanna (Bermuda)
 Marosvölgyi Nóra (Maszk)
 Molnár Bendegúz (káró)
 Molnár Linda (Nápol(y)i)
 Molnár Marcell (Kozmosz)
 Nagy Bálint (STORNO)
 Nagy Minka Anna (Maszk)
 Nun Zoé (Maszk)
 Oláh Ditte (Lamanteam)
 Pákozdi Kata Fédra (Dimenzió)
 Pálfi Magdolna Vilma (Azúr)
 Pálincás Eszter (Kozmosz)
 Polónyi Armand (Lamanteam)
 Pongrácz Villő (Azúr)
 Ránky-Rudi Júlia (Nápol(y)i)
 Slezák Flóra (STORNO)
 Somogyi Laura (AnAnÁsz)
 Somos Paula (Azúr)
 Szániel Marcell (Bermuda)
 Szokoly Anna Lilla (Dimenzió)
 Tang Mei Tímea (Maszk)
 Tóth Imola Klára (Maszk)
 Tóth Janka Lilla (Anonym)
 Tóth Zsófi (chill)
 Tözsér Kristóf (Maszk)
 Turczy Árpád Mátyás (Kozmosz)
 Varga Bence (Bermuda)
 Vidó Márton Ádám (STORNO)
 Winkler Ákos (káró)
 Zádori Zóra Szaffi (Azúr)
 Zsoldos Panna (Dimenzió)

AZ ÉVFOLYAM DIÁKJAI

12.évfolyam: Szota Martin Maszk
 11. évfolyam: Szokoly Anna Dimenzió
 10. évfolyam: Körtvély Rebeka RoInHood
 9. évfolyam: Traumberger Edith pacman
 9/ny évfolyam: Antal Ákos Anonym
 8. évfolyam: Hajdu Gréta Bermuda
 7. évfolyam: Dénes Bora Ajsa Lamanteam
 és Schön Simon Lamanteam

A POLI ALKOTÓI

Barabás Villó (Bermuda)	Oláh Ditta Bora (Lamanteam)
Dénes Bora (Lamanteam)	Pákozdi Kata Fédra (Dimenzió)
Feledy Sára Bora (Lamanteam)	Pongrácz Villó (Azúr)
Grósz Tamara (Anonym)	Somos Paula (Azúr)
Hideg Emília Bora (Lamanteam)	Sondhi Ron (Dimenzió)
Kiss-Csitári Kata Bora (Lamanteam)	Szigeti Manka Bora (Lamanteam)
Klembala Zsófia (Dimenzió)	Tang Mei Tímea (Maszk)
Kövessy Rita Adél Bora (Lamanteam)	Tóth Janka (Anonym)
Németh Kira (Anonym)	Török-Nagy Márton (Nápol(y)i)

AZ ÉV LEGSZORGALMASABB ALKOTÓI

Dénes Bora (140 pont),
 Hideg Emília (135 pont),
 Kiss-Csitári Kata (100 pont) és
 Kövessy Rita Adél (100 pont).

Mind a négyen a Lamanteam osztály diákjai.

AZ ÉV ALKOTÓJA

Tang Mei Tímea (Maszk)

A SPORT PONTVERSENY HELYEZETTJEI

1. Iván Tamás (pacman)
2. Somogyi Laura (AnAnÁsz)
3. Sőléd Orsolya (MárkA)

AZ ISKOLATANÁCS DÍJAI

Az Év szülője: Koncz Andrea (Nápol(y)i)
 Post Politechnikum-díj: Bese Gyula (ex-MáGia)
 Pulitzer-díj: Marosvölgyi Nóra (Maszk)
 Fülíg Jimmy-díj: Kajuha Kitti (receptió)
 Az Év csoportja: a rádiós csoport
 Az Év szakköre: az EU Szakkör

AZ ISKOLATANÁCS ALTERNATÍV SOROLÓ-DÍJAI

AZ ÉV OSZTÁLYAI

az Azúr, a Bermuda és a Kozmosz – sorrend hirdetése nélkül.
Mindhárom osztály kap egy-egy szabadnapot és 100-100-100 ezer forintot.

AZ ÉV TANULÓI ÁBÉCÉBEN

Mind a hét tanuló 24 ezer forint jutalomban részesül fejenként.

Erdősi Soma Zoltán (Bermuda),
Hajdu Gréta (Bermuda),
Körtvély Rebeka Sarolta (RobInHood),
Márkus Dániel (AnAnÁsz),
Molnár Bendegúz (káró),
Szokoly Anna Lilla (Dimenzió)
Winkler Ákos (káró)

LEGTANÁROK 2020

Legenergikusabb: Gáti Emese
Leggondoskodóbb: Kováts Livia, Szmeskó János
Legkiegyensúlyozottabb: Majer Tibor, Matejka István Márton
Legéletrevalóbb: Dawson Robert Grady, Matejka István Márton
Legprecízebb: Majer Tibor, Marosvári Péter
Legsokoldalúbb: Matejka István Márton
Legudvariasabb: Majer Tibor

*Az Mk48-as dízelmozdony és szerelvénye
a Lillafüredi Állami Erdei Vasúton (LÁEV)
Diósgyőr megállóhelynél*

SZIASZTOK, ÚJ POLITECHNIKUSOK!

AIRGO

Bánky Lea
 Büki Sámuel Bence
 Czagányi András
 Csikós Panni
 Farkas Péter
 Favretttó Lilla
 Fónyi-Pintér Iván
 Fülöp Dániel
 Garamvölgyi Anna
 György Sára
 Juhász Dóra Virág
 Kárpáti Soma
 Karsai Liza
 Kolozsi András
 Li Márk
 Maros Rozália
 Marton Bertalan
 Nagypál Kira Kitti
 Pohly Tamara
 Schneider Mihály
 Szabó Maja
 Szaniszló Ágnes
 Szirmai Sándor Mátyás
 Tanurdzsity Liza Zorka
 Tóth Lilla
 Vámos Nóra
 Várnagy Dalma

RIO

Balog Bence Áron
 Balogh Julianna Sára
 Farkas András Ferenc
 Freisleben Marcell
 Gulácsi Júlia
 Haraszi Kriszta
 Havas-Kállay Anna
 Hős Borbála Zsuzsanna
 Kádár Fanni Rózsa
 Kamasz Vince
 Karajz Blanka Johanna
 Kaucsek Szonja Lili
 Kenyeres Kristóf Simon
 Kondor Zétény
 Liptay Panni Bella
 Miheller Barnabás István
 Mikó Bodza
 Németh Barnabás
 Pásztor Iván
 Páva Márton
 Pohly Bora
 Ránky-Rudi Kata
 Ress Miklós Dániel
 Róka Péter Dömötör
 Rónai Natasa
 Weiner Daniel

VISSZA

Bacsur Dániel
 Bagaméri Luca
 Balogh Emese Lili
 Bárczi Márk Erik
 Csaba Sámuel Kornél
 Deák Mila
 Egervári-Kövér Bálint
 Fonyódi Marcell Ádám
 Kemény Tamás
 Kirchner Tamás István
 Kocán Áron Gábor
 Lakatos Nina
 Magyarósi Réka
 Márton Júlia
 Mezőfalvi Ádám
 Mihályi Dániel Péter
 Miskolczi Barnabás
 Müller Mátyás
 Nagy Fruzsina Tünde
 Panajotidisz Árisz
 Szaniszló Blanka
 Székely Barnabás
 Székely Hanna
 Tanurdzsity Dániel Mirkó
 Tóth Rebeka Viktória
 Törőcsik Tamás Ádám
 Varga Attila
 Vogronics Benedek László

KEDVES ISKOLAPOLGÁROK!

Az Iskolatanács minden októberben megújul, hiszen elbúcsúzunk a végzősöktől, új osztályok képviselőit és régi osztályok új Iskolatanács-tagjait üdvözljük.

E tanév során is minden hónap második keddjén találkozunk, a járványügyi helyzet miatt online beszélgetéseken. Fontosnak tartjuk, hogy az alakuló ülésen egymás szemébe nézhessünk, ismerkedjünk, beszélgessünk a víziókról, a múlttól, a jövőről, és érezzük a közösség erejét. Ezért személyes találkozóra hívnunk minden IT-tagot és érdeklődőt a Színházterembe (A25) október 13-án, kedden 16:30-tól 18 óráig.

A járványügyi protokoll miatt büfé nem lesz, uzsonnáról, italról kérjük, mindenki maga gondoskodjon. A találkozón a maszk viselése kötelező.

Akik nem szeretnék vagy nem tudnak személyesen itt lenni, bekapcsolódhatnak online is. Látni nem fognak mindent, nem lesz mozgó kamera, de hallani legalább fogtok minket.

Bízom abban, hogy találkozunk, megalakulunk, megismerkedünk, és így könnyebb lesz majd az online kapcsolattartás is.

Szeretettel,

Kováts Lívია, IT titkár

POLI-LOGI

Októberi forduló

A megfejtések határideje: 2020. október 23. péntek

Idén is itt a Poli-logi! Különféle gondolkodtató feladatokkal készülünk nektek hónapról hónapra. A megoldásaitokat a sandor.andras.m[kukac]gmail.com címre várjuk. Minden gondolatot fejtsetek ki, a végeredményre önmagában kevésbé vagyunk kíváncsiak.

Bátran fogjatok össze akár ketten-hárman és gondolkozatok együtt a feladatokon – csak arra kérünk titeket, hogy jelezzétek a beküldéskor, hogy kik dolgoztok együtt.

A feladatok változó pontszámúak, mindenhol jelöljük, hogy melyik mennyit ér helyes és kifejtett megoldással. Azokat a poli-logikusokat, akik az év során legalább 40 pontot megszereznek, csokijutalomban fogjuk részesíteni.

1. Palindromok apraja-nagyja [2 pont]

Palindromszámoknak hívjuk azokat a pozitív egészeket, amelyeket visszafelé olvasva saját magukat kapjuk. (Ilyen számok például a 353 vagy a 7227.)

Mennyi a legnagyobb és a legkisebb háromjegyű palindromszám különbsége?

2. A Nagy Mester ajándéka [3 pont]

A sakk Nagy Mestere visszavonulni készül, és legendás, papiruszra festett sakktábláját szét akarja osztani négy legkiválóbb tanítvány között. Mind a négyüknek egy-egy tízszög alakú darabot szán, és mivel egyenlően nagyra becsüli őket, a négy darabnak ugyanolyan formájúnak és méretűnek kell lennie. És végül, a táblát csak a mezőket határoló élek mentén szabad szétvágni – ezt diktálja a Mester szépérzéke.

Segítsetek a Mesternek szétvágni a táblát négy egybevágó tízszögre!

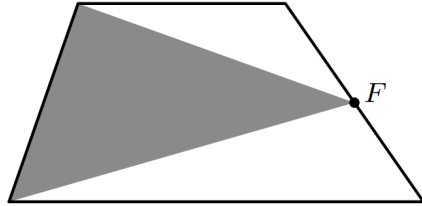
3. Alvó tengerészek [3 pont]

Egy hajó hálókörletén 10 tengerész alszik, akiknek az átlagéletkora 30 év. A kapitány egy villám dörrenésére felébred, és elindul körülnézni a fedélzeten. A tovább szundikáló 9 tengerész átlagéletkora így már csupán 28 év.

Hány éves a kapitány?

4. A trapéz sötét oldala [3 pont]

Az ábrán látható trapéz területe 20 cm². F jelöli a jobb oldali szárának felezőpontját.

Mekkora a sötét rész területe?

5. Garasoskodás [4 pont]

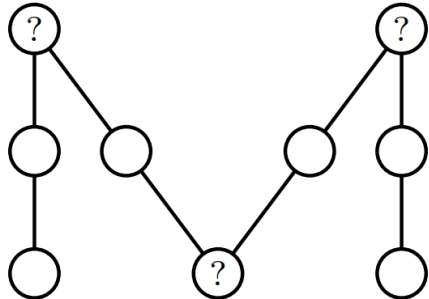
Bergengóciában egy kétes pénzügyi reform keretében a régi pénzt garasra cserélik. A Bergengóc Jegybank pedig kizárólag 6, 8 és 11 garasos érméket bocsájt forgalomba.

Melyik az a legnagyobb pénzösszeg, amit nem lehet visszaadás nélkül kifizetni ezekkel az érmékkel?

6. A mágikus M [4 pont]

Az ábrán látható M forma akkor lesz mágikus, ha a kilenc mezéjét kitöltjük az 1, 2, 3, ..., 9 számokkal úgy, hogy mind a négy vonalon egyenlő legyen az oda tartozó három szám összege. Ezt az összeget az M mágikus erejének hívjuk.

Mennyi lesz a három kérdőjeles mezőbe írt szám összege, ha az M ereje a lehető legnagyobb?

IRODALMI HÁZIVERSENY

Kedves Poligráf-olvasók!

Minden lapszámban olvashattok egy (főleg művészetekkel foglalkozó) kérdéssort, amelyet ha helyesen megválaszoltok (legalább 85% jó megoldást adtok), és a megfejtéseket határidőre eljuttatjátok a könyvtárosnak személyesen vagy ímélnben, az adott hónapban jelest kaptok művészetismeretből. A megoldásokhoz bármilyen segítség (osztálytárs, szülő, internet, lexikon stb.) igénybe vehető.

OKTÓBERI forduló

BEADÁSI HATÁRIDŐ: 2020. OKTÓBER 19., HÉTFŐ

I. Melyik szó hiányzik a közmondásból? (9 pont)

1. Nem ..... megy a játék.
2. Alkalom szüli a .....
3. A ..... rossz tanácsadó.
4. A ..... semmi sem drága.
5. A kutya ugat, a ..... halad.
6. Kutyaharapást a ..... gyógyítják
7. Közös lónak ..... a háta.
8. A ..... dicséri mesterét.
9. Aki nyáron nem ....., télen keveset fűt.

II. Magyarországi települések (6 pont)

Csoportosítsd az alábbi településeket aszerint, hogy léteznek-e vagy sem.

Akasztó, Chernelházadamonya, Egyházasecseg, Kanócfá, Nagytőke, Nick, Makkosliget, Ökörítócserető, Rinyaújrózsafa, Sonkás, Szalonna, Szaporca

III. Ételes közmondások (11 pont)

Válaszd ki a megfelelő szót a zárójelből és írd le a közmondás jelentését.

1. Van mit a (feltétbe, levesbe, tejbe) aprítania.
2. Nincs (ennivalója, főznivalója, sütnivalója)
3. Az élet nem fenékig (rántott hús, tejszín, tejfel)
4. Megalszik a (hab szósz, tej) a szájában.
5. (Lekenyerez, lemorzszáz, lepogácsáz) valakit.
6. (Banánszedésre, kalácsszelésre kenyértörésre) vitte a dolgot.
7. Hátra van még a (fekete leves, a fő fogás, a sava-borsa).
8. Mintha (hájjal vajjal, zsírral) kenegetnék.
9. (Fügét, körtét, tököt) mutat.
10. Többe kerül a (leves, tészta vacsora), mint a hús.
11. Nem eszik olyan forrón a (kását, krumplit, levest).

IV. Írd a meghatározások mellé, milyen könyvre vonatkozhat! (3 pont)

1. Az a könyv, amelybe a születéseket, házasságkötéseket is vezetik.
2. A filmek forgatásakor használják, ebből tudják a szereplők, hogy mit kell csinálniuk.
3. Ebből szoktak a hívő emberek fohászokat felolvasni.
4. Egy-egy hivatalos értekezleten készült feljegyzés, mely azt is tartalmazza, ki volt ott, mit mondott.
5. Sok érdekes, kicsi gyerekeknek szóló történet van benne.
6. A barátok, barátnők ebbe a könyvbe rajzolnak, írnak egymásnak.

V Egy vagy kettő? (3 pont)

Húzd alá a mondatokba illő helyes alakot! Előfordulhat, hogy egy mondatba mind a két alak használható!

1. A tegnapi pudingból mára egy ..... sem maradt. (csepp/csöpp)
2. A mosópor nem jó a gépbe, mert nagyon ..... (habzik/habozik)
3. János már három éve ..... tűzoltó. (önkéntes/önkéntes)
4. Az ünnepségen a lányoknak ..... kell majd állniuk. (hátrébb/hátrább)
5. Bejárták a környék összes ..... de nem találtak megfelelő házat. (helyisé-
gét/helységét)
6. Többet kell a konyhában segíteniük a ..... gyermekeknek. (lány/leány)
 Ákos ..... a nagyszüleinél lakik, amíg nem kap kollégiumi helyet. (egyelő-
re/egyenlőre)

A szegedi 2-es villamos a Szatymazi utca megállóhelyénél Rókusi vitoronnyal a háttérben

A Bzmot motorvonat Kistótfalu megállóhelyén várakozik, Pécs irányába

VI. Igaz vagy hamis? (7 pont)

1. Petőfi Sándor Nagykőrösön született.
2. Csokonai Vitéz Mihály édesanyjának neve Diószegi Sára.
3. Kölcsey Ferenc a Kisfaludy Társaság alapító tagja volt.
4. A Szent Péter esernyőjének írója Karinthy Frigyes.
5. Radnóti Miklós felesége Gyarmati Fanni volt.
6. Babits Mihály 1905-ben született.
7. József Attila 32 éves korában hunyt el.

VII. Hogyan írjuk helyesen? (5 pont)

1. árbóc vagy árboc
2. okarina vagy okarina
3. immúnis vagy immunis
4. tanú vagy tanu
5. nyirat vagy nyírat
6. írogat vagy irogat
7. divízió vagy divízió
8. kimél vagy kímél
9. logó vagy logo
10. naív vagy naiv

A KOMBÁJNOKRÓL

Bilicz Benedek (AnAnÁsz) beszédművelés-órán előadott beszéde

Előadásom nem másról, mint a kombájnokról fogom tartani. Ezzel kapcsolatban számos kérdés felmerülhet a té hallgatóság körében. Kérdéseik lehetnek: „miért a kombájnokról?” Erre a válaszom, té hallgatóság, az, hogy ez, kérem szépen, egy vicc. Az egyetlen így szól: kombájn=vicces. Ez az objektív igazság.

Felmerülhet olyasmi kérdés is, hogy mi az a kombájn? Erre örömmel válaszolok, különösképpen azon oknál fogva, hogy így végre nekiláthatunk a „29_eloadas_elmelet_.pdf” fájlban előírt „tárgyalás” résznek. A válasz hosszú lesz, öveket bekapcsolni.

A kombájn, kérem szépen, egy csodálatos dolog. De két kombájn még csodálatosabb. Olyan csodálatos, hogy az emberiség nem érdemli meg a kombájnokat. Túl sok szörnyűséget követett el az ember ahhoz, hogy méltó legyen a kombájnokhoz.

De a kombájnok így is velünk vannak. Legyünk ezért hálásak. Mert mit hagytunk volna ki, ha nincsenek kombájnok? Mindent. Nincsen vidámság; napsütés; kacagás; csipelő madarak; egy jó alvás; szellő; meleg tea, miután bejön az ember a fagyból; napkelte; zúgó tenger; szép dalok; hideg, árnyékos szoba nyáron; hajnali napfelkelte; nyakropogtatás, gigapinpong. Ezt hagynánk ki, ha nincs egy kombájn se a Föld színén. Ehelyett lenne halálhörgés; siralom; étvágytalanság, köd; ónososó; sötét nappalok; árvíz; át-tétes daganat; lassú internet; hasmenés; csőtörés; forgalmi dugó; aszály; korai naplemente; álmatlanság; legóbalépés.

Miután ezt megtárgyaltuk, felmerülhet a kérdés, hogy hol élnek a kombájnok. Természetesen kombájnorszáiban. „Na és hol van kombájnország? Afrika? Európa? Ázsia? Amerika? Ausztrália?” kérdi a té közönség. A válasz erre: egyik se. Hiszen bizony mondom néktek, té hallgatóság, Kombájnország a szívünkben él. És hogyan jut el az ember Kombájnországba? A kombájnokon keresztül, hiszen a kombájn nem a cél. A kombájn az út.

Aki látott már valaha kombájnt, tudja, miről beszélek. Kombájn a mezőn. Kombájn a hegyen. Kombájn a körforgalomban. Megy, nem áll meg. Nem tud megállni. Azért lesz kombájn a hegyen, mert nem áll meg a mező szélén. Ha a kombájn felmegy a hegyre, onnantól rattrak a neve. Így megy körbe a kombájn. Azonban, ha két kombájn (ami az egyetlen, ami jobb, mint egy kombájn) karambolosan ütközik, bizony baj van. Hiszen a kombájn egyszerre a megállíthatatlan erő és az elmozdíthatatlan tárgy.

Összefoglalva, szumma szummárum: aki a kombájnokban nem bíz, az önmagában sem bíz. Aki a kombájnokban nem bíz, az a mi fényes jövőnkben sem bíz. És aki a mi boldog, fényes jövőnkben nem hisz, az áruló.

Tátra T5C5K villamos Budapesten, a 14-es vonalon a Káposztásmegyer – Megyeri út megállóhelyet hagyja el

NOVELLÁK BOCCACCIO MODORÁBAN

A 2019/20-as tanév vége felé, amikor még tartott a karanténoktatás, a Főn-X osztály – a reneszánszról tanulván – novellákat írt Boccaccio modorában. Figyelni kellett arra, hogy a készülő mű érdekes, kerek történetté álljon össze, a szerelemről, az okosságról, a józan észről, a ravaszságról, a furfangról szóljon gúnyos, szatirikus hangvétellel.

A legokosabb kocsmáros története

A falu végén volt egy kocsmá. Egy gyönyörű régi épület, fafaragásokkal és díszes festményekkel a külső és belső falakon egyaránt. Délutánonként ide járt a kis település összes férfinája és rengeteg nője. A sör enyhén kesernyés és friss, a tömény italok pedig nagyon erősek voltak. A legnagyobb szenzáció viszont mégis a kocsmáros volt, aki minden ivőversenyt megnyert. Mindenki csodálta a tehetségét, és meg is próbálták kiállni ellene, de valahogymindig kudarcot vallottak.

A kocsmárosnak volt három segítőtje, akik felszolgálták az italokat és a vendégekkel foglalkoztak, miközben ő versenyzett. Mindig furcsának tartották, hogy hogyan tud ilyen sokat inni bármi hatás nélkül. Az egyikőjük, Giorgio egyszer úgy döntött, megpróbál kiállni ellene. Leült vele szemben az asztalhoz, és öt aranytalért tett az asztalra. Ez bizony sok pénznek számított, ezt a kocsmáros is tudta. Azon az estén már kétszer annyit is nyert, ezért úgy döntött, szerez még egy kis tartalékot. El is kezdték a versenyt. Megitták az első pohár bort, majd a másodikat és a harmadikat. A felszolgáló viszont hamar elkezdett lerészegedni. Először csak szédült, majd nagyon jó kedve lett. A tizenötödik pohár után borzasztó hányingere támadt, és a továbbiakra már nem emlékezett. Másnap reggel a kocsmá padló-

ján ébredt. Még páran beszélgettek vagy aludtak, de a legtöbben már hazamentek. A kocsmáros éppen mosogatott és látzott rajta, hogy még csak meg sem ütötte az italt. Miután Giorgio összeszedte minden erejét és felállt, a két barátjához ment, akikkel együtt dolgoztak a kocsmában. Megbeszélték, hogy titokban megnézik a két hordó tartalmát, amikből az italt engedik a versenyen.

Aznap este dolgozni mentek, ahogy minden nap. A hordók már ki voltak készítve, ezért tudták, hogy csak egy módon ellenőrizhetik a tartalmukat. A verseny közben, amikor minden figyelem az asztalra irányul, ők bemászhatnak alá és engedhetnek egy-egy pohárral a hordókból. Pár órával később így is tettek, miközben a kocsmáros a sárga földig itatta a falu pékjét. Gyorsan engedtek egy kicsit a főnökük, majd az ellenfele hordójából is. Ezek után hátra szaladtak a pult mögé és mind a kettőt megkóstolták. Egyből rájöttek a megoldásra, mégpedig arra, hogy a kocsmáros csal. Vizezte a bort, így szinte semmi alkohol nem maradt benne. Elhatározták, hogy ez nem mehet így tovább, ezért másnap délután korábban mentek, és ők készítették ki a hordókat. Már előre dörzsölték a tenyerüket és arról a pillanatról beszélgettek, amikor a csaló leesik a székről. Végül a kocsmáros is megérkezett, majd a vendégek is elkezdtek szállingózni. Csakhogy ő jobban ismerte a kocsmá-

máját, mint bárki más, és pontosan tudta már a hordó ereze-téről is, hogy az mit tartalmaz. Ráadásul még okosabb is volt bármely falubelinél, így hamar rájött, hogy ki vagy kik állhat-tak a dolgok mögött. Hát elha-tározta, hogy akkor a felszol-gálók ellen fordul a saját fegy-verük. Teltek-múltak az órák és egyre többen mentek meg-nézni az asznapi összecsapá-sokat. Végül, amikor már tele volt az épület, leült az első ver-senyző a kocsmárossal szem-ben. Ekkor ő felállt és elkezdte színjátékát:

– Drága barátaim! Sajnálatos módon ma este nem érzem túl jól magam. Vi-szont a verseny nem maradhat el, egyet-értetek? – a közönség igennel kiáltott. Így folytatta: – Giorgio! Kedves segítóm! Kér-lek, versenyezz ma helyettem. A múltkor is majdnem te nyertél ellenem, ha valaki a helyembe léphet, az te vagy!

Giorgio ellenkezni próbált, de nem te-hetett semmit. Már a székben ült, és töl-tötték az erős italt a poharába. Az ellenfél három aranytallért tett az asztalra, amit a felszolgáló szintén megtett. Ezek után el-kezdtek inni, de Giorgio csak a tizedik po-hárig jutott, és eldőlt.

Másnap reggel a kocsmáros jóreggelttel köszöntötte, majd egyezséget ajánlott:

– Ha többet nem próbálsz meg átver-ni, dolgozhatsz itt, de ha még egy ilyet lá-tok, elmész.

A felszolgáló beleegyezett.

Így esett meg a legokosabb kocsmáros és Giorgio története.

Mk48-as dízelmozdony és szerelvénye Balatonfenyvesi GV-n Balatonfenyves és Imremajor között

Aemiliusról

*aki beáll papnak, majd átveri
 az embereket, de egyszer lebukik
 és végül nem jár jól*

Réges-régen élt egy férfi Firenzében, kit Aemiliusnak hívtak. Nagy szegénység-ben élt, de egyszer történt, hogy megun-ta szegénységét és lopáshoz folyamodott. Nem sokkal később fény derült a tolvaj lé-tére, így választás elé állították: vagy levág-ják az egyik kezét, vagy tíz esztendeig egy templomban kell szolgálnia. Így is történt, Aemilius innentől Isten házában élt. Eltelt egy év, eltelt két év, és Aemiliust kezdték megkedvelni az emberek, sőt még a pap bi-zalmát is elnyerte. Nem jutott eszébe már lopni, mert egész jól megélt a pap mellett ő maga is. Kényelmes ágyban tudott aludni, és meleg étel jutott a tányérjába.

Történt egyszer, hogy a papnak el kel-lett utaznia egy fél évre egy másik város-ba, és a templomot Aemiliusra bízta, aki-vel addigra jó barátságot tartott. Ő az ott töltött idő alatt teljesen kitanulta a papság mibenlétét, olyannyira, hogy a pap sza-badidejében megtanította neki, hogyan

Bagoly Dia

olvassa a latin szövegeket, hogy a miséket is megtarthassa. Így tehát nem sokkal később egyedül maradt a templomban.

Eltelt néhány hét, és minden ment a rendes kerékvágásban. Aemilius egyre magabiztosabb lett és egyre jobban megkedveltette magát az oda járó emberekkel. Ő is élvezte a munkát egy darabig, viszont sok dolga volt, ezért kevés ideje jutott pihenni. Újabb néhány hét elteltével kezdte elunni magát. Már kevésbé élvezte az emberek társaságát, és már annak sem örült, hogy ő tarthatja a miséket, amiket addig kifejezetten kedvelt. Nem tudott mit kezdeni unalmával, ezért elkezdte magát azal szórakoztatni, hogy a felolvasott latin szövegeket fejből próbálja elmondani. Ez nem mindig sikerült neki, időnként hibázott, de rájött, hogy az embereknek nem tűnik fel, ha mást mond. Ezért hát egy idő után már nem ragaszkodott a leírt szövegekhez, hanem csak egyszerűen értelmetlen dolgokat mondott. Ezzel meg is volt elégedve, már nem unta magát annyira. Igen ám, de egy idő elteltével megint kezdett elégedetlen lenni. Egyre többet és többet akart. Mindig új dolgokat talált ki, amivel elszórakozhatott. Valamivel később már olyan magabiztossággal mondta az értelmetlen szövegeket, hogy teljesen levette a lábukról a templomba járókat. Minden hétvégén többen és többen jöttek a misére, mert mindenki Aemiliusra volt kíváncsi. Erre ő is figyelte és ezen felbátorodván az az ötlete támadt, hogy ezentúl pénzt kér a hívóktól a belépéskor. Azt állította, hogy a püspök levélben kérte meg rá. Meg is mutatja nekik a levelet, amit természetesen hamisított, de senki nem kérdőjelezte meg a hitelességét. Aemilius ezzel megelégedett egy ideig, egyszer viszont az egyik misé-

re egy gyönyörű hölgy érkezett, aki újonnan jött a városba. Aemilius, ahogy ezt észrevette, szörnyű sóvárgás tört rá. Nem volt nővel, mióta a templomba érkezett, és már nagyon vágyott rá.

Mária sokszor járt gyönni és sokszor beszélt arról a gyóntatófülkében arról, hogy milyen rossz a házassága és ő már nem szereti a férjét. Aemilius kapva kapott az alkalmon és gyakran beszélgetett Máriával. Annyira karizmatikus lett az idők során, hogy nem tartott sokáig és összemelegedtek az asszonnyal. A nő sokszor jött a templomba, nem csak hétvégén – kielégítve a tisztelendő vágyait. Eltelt megint két hét, és a férj már kezdte furcsállni, hogy miért megy ennyiszor az asszony a templomba, mikor mások nem. Nem is sejtette, mi lehet az igazság, de egy napon úgy döntött, követi a feleségét. Kicsit szégyellte magát, amiért ilyen dolgot tesz, de már annyira furdalta a kíváncsiság, hogy nem tudta visszafogni magát. Mikor odaért a templomhoz, Mária és Aemilius már egymással voltak elfoglalva, de meghallották, hogy valaki közeledik, ezért Mária gyorsan bebújt a mellettük álló asztal alá. A férj szinte ezzel egy időben lépett be és udvariasan meghajolt a Aemilius előtt. Az asztalnál kezét fogott a tisztelendővel, majd megkérdezte, hogy nem látta-e véletlenül a feleségét. Aemilius azt mondta, hogy nemrég távozott. Azonnal megértette, hogy a férj gyanakszik, ezért egy ideig beszélgetett vele és megnyugtatta, hogy nem kell aggódnia.

Kis idő múlva a férj elnézést kért a zavarásért és elindult vissza. Aemilius felbátorodott, hogy nem bukott le, ezért még a férj után szól, hogy fizesse ki a két rézpénzt, amiért belépett a templomba. Elnézést kért a férj, majd visszament az asz-

talhoz, hogy letegye a két érmét. Ám az egyik kicsúszott a kezéből és legurult a földre, ahol megcsörrent. A férj rögtön utánahajolt, hogy felvegye. Ekkor Aemilius arcára kiült a rémület, mert felfogta, mi történik. Az asztal alatt a férj két ismerős lábat pillantott meg, amiről hamar rájött, mi történt.

Ezek után jól elverték Aemiliust és büntetésül levágták az egyik kezét.

Burián Ábel

* * *

*Valamely város urának felesége
 megszeli, hogy a férje megcsalja.
 Ezért, hogy megbizonyosodjon
 gyanújáról, egy lányt küld neki.
 Ám amikor kiderül a dolog, a férfi
 egyetlen mondattal véget vet
 a kutakodásnak.*

Egyszer nemrég történt, hogy Magyarország nagy keresztény ország volt, és ennek megfelelően annak vezetői is mind, egytől egyig mélyen vallásosak voltak. Akadt azonban köztük egy, aki kezdte megunni a vallásos életet és a sok önmegtartóztatást, és elhatározta, hogy titokban megpróbál kisebb-nagyobb illegális örömeiket a mindennapjaiba csempészni.

Nemsokára adta is magát az alkalom. Tizsált (Tizsálnak hívják emberünket) egy fontos szertartás elvégzésével bízták meg, amit teljesen egyedül kellett teljesítenie egy horvátországi kis szigeten. A magyar király természetesen gazdag ajándékokat is küldött, hogy lehetővé tegye a szertartás méltó véghezvitelét.

Tizsál elhatározta, hogy nagy titokban mindenféle különleges külföldi lányokat visz majd magával a szigetre, és majd nekik mutat izgalmas szertartásokat. Egy

héttel az indulás előtt már nem szeretett volna ágyba bújni hitvesével, azt mondta neki, hogy tisztának kell lennie a ceremónián. A felesége azonban megsejtette, hogy valami nincs rendben, hiszen Tizsál útja a szigetig elég hosszú kellett volna legyen a megtisztuláshoz, ezért cselet eszelt ki. Megkereste és szolgálatába fogadta a messze földön híres szerb szépséget, Olíviát, aki közismerten jártas volt a testiség minden csínjában. Amint a Tizsál elindult, asszonya a következő szavakat intézte Olíviához: „Az a gyanúm, kedvesem, hogy férjürem rosszban sántikál. Ezért arra kérlek, sebesen indulj utána és kérd meg, engedje, hogy társa legyél a nagy imádságokban. De aztán jól jegyezz meg minden imát, amit mond, és ha hazajöttök, akkor azt nekem szóról szóra mondd el szépen!”

Olívia így is tett és követte Tizsált egészen a horvát partokig. Ott már látta, hogy a tényleg rosszban mesterkedik a polgármester, mivel nem valami csónak vagy hajócska, hanem egy hatalmas és fényűző yacht ringatózott a vízen, mellette a parton pedig válogatott szépségek álldógtak. Úgy döntött, hogy elvegyül köztük, és így lesi meg Tizsál titkát.

Mind felszálltak a hatalmas hajóra és elindultak a nyílt tenger felé. Tizsál nem nagyon foglalkozott a lányokkal, inkább az égi mannára hasonlító fehérét ette az orrával naphosszat, és a hajó orrában merengett. Amikor már elég messze értek mindentől, a főúr összehívta a lányokat a yacht legnagyobb szobájába, és olyan szent és heves szertartási táncot lejtett velük, hogy utána egy napig mozdulni sem tudott.

Amikor hazaértek, az aggódo feleség tüstént szolgálójához szaladt és faggatni kezdte, hogy mi történt. A baj csak

az volt, hogy Olíviának a hasa egyre nagyobbra nőtt és félt, hogyha kiderül, mi volt, akkor a még meg sem született gyermekét elvonnék tőle. Ezért a következőket mondta: „Szeretett asszonyom, röstellem megvallani, de amikor az úton haladtam, egy halászfaluba érkeztem, és egy ot-tani legénybe olyannyira beleszerelme-sedtem, hogy a falu papja tüstént össze is adott minket. Engedelmeddel vissza is mennék imádott férjemhez, végleg kilép-ve szolgálatodból.”

A feleség jobb híján elengedte a lányt, azóta sem hallott felőle. Ámde nem hagyta ennyiben a dolgot, kérdőre von-ta Tizsált: „Drága férjem, igazak-e azok a pletykák, miszerint a te imádtól még a szüzek méhében is kisgyermekek fogan-nak?” Tizsálnak hirtelen nem jutott jobb az eszébe, így hát ekképpen válaszolt: „Drága kedves feleségem, a ló néz, a csikó lát, egy jó asszony mindent megbocsájt...” E szavak hallatán az asszony úgy döntött, inkább szeretne tudatlanságban jó fele-ség lenni.

Ez volt Tizsál első és utolsó ilyen meg-bízata.

Cséplő Kelen

Bombardier Talent Levél és Mosonmagyaróvár között

Az eset, amikor Georgio Pevallini elkezdett létezni

Ha már itt vagyunk, én is megosztanék egy történetet veletek, barátaim, amire figyeljetek jól, mert ha olyan ügyesen ját-szanátok ki a kártyáitokat, mint történe-tem főhőse, nem lennétek most itt.

Egy fiatalember, akit szülei kitagadtak a családi örökségből, hűtlen szeretője el-hagyta, hosszú búslakodásán túlesve el-határozta, hogy elmegy szétnézni a város-ban, hátha talál ott valamit, ami jobbra fordítaná sorsát.

A főutca rejtett kicsiny elágazásaiban ta-nyázott az összes hamisító, akik más sike-rét kihasználva próbáltak hasznot szerezni maguknak. Nagy cégek termékeit másol-ták le olcsó gagyi minőségben, de legalább annyi lelkiismeret volt bennük, hogy az árban megmutatkozott a csalás. Nem ol-csón adták a ruhákat, cipőket és táská-kat, viszont meg sem közelítette az ere-deti márka árait. Kihasználták a szegény embereket, akik gazdagnak és tehetősnek szerették volna magukat.

Erre sétált tehát a fiatalember, és fején ilyesfajta gondolatok futottak át: „Ki is va-gyok én, ha sen-kim sincs, és sen-kinek nem is va-gyok fontos? Ki vagyok, ha ba-rátaim, szere-tőm, családom nincsen? Lehe-tek-e senki, vagy a nevem köte-lez, és tartoz-nom kell valaho-va? Mit is ér a ne-vem, ha senki nem mondja ki,

és én sem használom már?” Közben pedig szeme végigfutott a címkéken, neveken, amik oly ismerősek, és mégsem ismeri őket senki. Egy standnál megállt. Körbenézett ott a sok színes ruha között. Talán azért tetszett meg neki épp ez, mert a név, ami rajta volt, nem emlékeztette semmire. Ez nem másolt volt, mint a többi, és ez meglátszott a termékeken is. Georgio Pevallini, ez állt a varrásokon és cipődobozokon. „Miért is ne lehetnék akkor már bárki? Lehetek gazdag, lehet munkám, lehetek az, aki akarok lenni!” Zsebéből kihúzta az összegyűrt pénzeket és két nagy zsáknyi ruhát vett. Útja itt véget ért, izgottan kapkodta lépteit hazáig, ahol megmosta szőke haját, kisimította vonásait, szeme alját fekete ceruzával kihúzta, parfümös üvegéből szinte mindet magára fújta, majd felvett új ruhái közül párat. Igen vadul nézett ki, olyannak, akire felfigyelnek az emberek. Ezek után leült a foteljába és sietve repülőjegyeket kezdett nézni Párizsba.

Eltökélt, volt, és mivel úgysem volt mit veszítenie, egy héttel később gépre szállt, és elutazott Európába. Mennyi új élmény és kaland várta ott. Maradék megspórolt pénzén a divat legmeghatározóbb eseményére, a párizsi divathétre vett belépőt Georgio Pavallini néven. Olcsó motelben szállt meg, enni is alig evett, csak előre csomagolt leveseket, de a divathét első napján már feldíszítve, stílusosan hagyta el a lakását, meg sem mondanád róla, hogy nem milliomos. Az úton odafele megbámulták az emberek, csodálatot keltett. Ahogy közeledett a rendezvényhez, a nyüzsgés egyre nagyobb lett. Fotósok, modellek, tervezők, hírességek mind ott gyülekeztek. Sokaknak azonnal feltűnt a jelenléte, összesűgtak a háta mögött, le-

fotózták, vakuk villogtak körülötte, de ő minderre ügyet sem vetett, magabiztosságát semmi nem vehette el. Könnyen megértette magát az emberekkel, tudta, mit kell mondania, és akiknek bemutatkozott, mindenkinek a Georgio nevet mondta. Különösen jóban lett egy Liza nevű modellel. A hölgy meg is hívta a legnevesebb partira, amit aznap este tartottak. Persze ez volt a legjobb hír, amit kaphatott, viszont a pánik átvette az uralmat az addig magabiztos kiállításán. Pénzt kellett szereznie, hogy megfeleljen kinézetének. A divathéten persze rengetegen árulták márkájukat, és ezt voltaképpen Georgio is megtehetné volna. Ruha volt nála bőven, csak hely kellett neki, ahol árulhat. Mit veszíthetett volna most már, ha idáig eljutott, szerencsét kellett próbálnia. Pár nemhasználatos akasztót elvitt, mintha a világ legtermészetesebb dolgát tenni. Senki nem feltételezte, hogy bármi olyat csinál, amit nem kéne neki, hiszen, odaillett személyisége és kinézete minden részletében. Felállította standját egy sarokban és várt. Nem telt sok időbe, míg a kíváncsi népek az akasztók köré gyűltek. Szép summát összegyűjtött és még mielőtt feltűnt volna bárkinek, hogy amit tesz, az helytelen, összepakolt mindent és útnak indult. Könnyen megtalálta a helyet, amit a szépséges modell megadott neki. A pénzből meghívta néhány italra és egy szép hotelszobát is kibérelt. A hét további részében folytatott mindent ugyanúgy, ahogy az első nap. Mikor pedig haza kellett mennie, már tudta, ki ő. Tudta, hogy vissza fog jönni és még ennél is gazdagabb és befolyásosabb lehet. Talán hazugság az élete, de nem bánta, hiszen a semminél a hazugság is kellemesebb.

* * *

*Valahol Itáliában, egy festői kisvárosban,
két házaspár – Giuseppe és hitese
felesége, Maria és Maria húga, Ludmilla
és férje, Ezzio – családias vasárnapi ebédet
folytatnak a lányok édesanyjával
kiegészülve. Arról beszélgetnek egymás
között, hogy Ezzióknak fiatalkorában
milyen hódításai voltak. De felesége szerint
már benőtt a feje lágya. Ezután Maria
rányit a borospincében hűgára és férjére,
de húga kimagyarazza az egészet.*

Történt egyszer Firenze dicső városában, hogy a Spaghettiall'amatriciana testvérpár, Maria és Ludmilla, valamint férjeik, Giuseppe és Ezzio (a híres szoknyapécér) összeültek egy vasárnapi ebédre a lányok anyja, Donna Lucrezia Spaghettiall'amatriciana otthonában. Léven, hogy a testvérpár ritkán találkozott, mindig régi emlékeiket emlegettek fel az ilyen találkozások alkalmával. Ez ezen a szép vasárnapon sem történt másként. Míg Ezzio Maria-val és Donna Lucreziával arról beszélgetett, hogy a férfinak milyen kalandjai voltak a házasság előtt, és most már természetesen teljes mértékben egy hívő keresztényhez méltó életet él, addig Maria férje, Giuseppe és húga, Ludmilla a borospincében szerettek egymást éppen. Arra ugyan nem számítottak, hogy ez valakinek fel fog tűnni, mégis Maria egyszer csak úgy döntött, hogy megnézi, mi van azzal a borral, amit már oly régóta kért hitese férjétől. Amikor leérkezett a borospincébe, Ludmillát térdén állva találta a férje előtt, és mivel nem okosságáról volt híres, hanem inkább szépségéről, csak ennyit tudott kérdezni:

– Mi a „cazzo”?

De szerencsére míg Maria szép volt, addig Ludmilla okos, így csak ennyit felelt

nővérenek, akin egyre inkább látszottak a pusztító harag jelei:

– Na de, gioia mia, hát miket képzelsz te? Hát nem szégyelled magad? Hiszen csak a munkámat végzem! A szabásmin-tát próbáltam megfejteni, ha már szegény férjuradnak elszakadt a nadrágja!

És mivel Ludmilla tényleg varrónőként dolgozott, ezért ezt sehogyan sem kifogá-solhatta Maria, így nem csak szánakozott egyet badarságán, de még meg is köszön-te Ludmilla figyelmességét, majd közösen visszatértek a családi ebédhez.

Kemény Fruzsi

Boccaccio: 11. nap 1. történet

Carina feleségül megy Aldóhoz, de a végén Fortunatóé lesz az ifjú hölgy.

Sok olyan ostoba férfi és nő van, legyen az fiatal vagy idős, mint az országút, kik va-kon hisznek abban, hogy ha valakinek sok pénze van, az bármit és bárkit megvehet. És ha nem így van, akkor az az illető, aki ellenáll a pénz hatalmának, annak a csa-ládjának vagy a vevőnek haragjával kell szembenéznie, mintha valami szörnyű és gyalázatos bűnt követett volna el. De van-nak olyanok is, akik inkább abban hisz-nek, hogy nem lehet mindent megvásá-rolni. Éppen ezek az emberek vallják azt, hogy az igaz szerelem nem eladó. Mivel pedig a Királynő arra szólít fel, hogy e té-máról meséljek, így hát most megpróbá-lom egy kis történettel megvilágosítani azokat, kik abban a hitben vannak, hogy csillogó érmekkel bármit megkaphat az ember, de úgy, hogy a megszabott tárgy-körnél maradok.

Élt egyszer régen s talán még most is él egy hölgy, aki úgy egy emberöltővel ez-előtt még eladó sorban volt. Ez a lány gaz-dag és befolyásos családból származott.

Carina (így hívták a hajadon leányt) nagyon szeretett minden délután a közeli erdőben sétálgatni önmaga társaságában, és olyankor általában a nőkhöz illő vágyairól ábrándozgatott. Az egyik ilyen andalgás közben halk kacagás kúszott a fülébe. Követve nevetést egyszer csak meglátott egy ifjú legényt, amint a szamarával játszik az erdei patakban. Nagyon meglepődött, és a bokorba bújva figyelte tovább a pancsolókat. Míg a zöld növényzet között guggolt, azon gondolkodott, hogy ilyen fess férfit még sosem látott szeme világa. A nagy elmélkedés közepette viszont elvesztette egyensúlyát és előrebukott. Amico, a szamar erre azonnal abbahagyta a játszadozást, és a cserje felé fordította fejét. Fortunato (a négy lábú gazdája) furcsállta ezt a viselkedést tőle, ezért körülnézett, miközben kérdezgette:

– Van ott valaki?

Carina nem akart illetlen lenni, ezért megszeppenve előjött a bokorból. Egyre közelebb merészkedett a legényhez, de zavarában nem győzött elnézést kérni a fiútól. Fortunato eközben mosolyogva folyton a lány szemébe nézett. Amikor találkozott tekintetük, azonnal érezték egymás iránt azt a vonzalmat, amit mi igaz szerelemnek hívunk. A fiú visszakísérte a lányt a birtokára. Az úton elmesélte, hogy ő zsákfoltozással és varrással keresi a kenyerét. Ezt Carina nagyon érdekesnek találta, de nem tudott efelől többet megtudni, mert megérkeztek a falu határába, ahol búcsút kellett venniük egymástól. A település népe ugyanis nem láthatta, hogy ők szóba elegyedtek. Így hát az ifjú legény lesegítette Carinát Amico hátáról. A lány hálája jeléül egy csókot lehelt a fiú arcára. A legény a döbbenettől kővé dermedt. Ettől kezdve a találkozások gyakoriakká váltak. Azt vették észre, hogy a lány már nem

egyedül sétálgatott a vágyaival telve, hanem vele tartott Fortunato is.

Egyik este feltűnően boldogan járkált a kastélyban az úri hölgy, mikor szembetalálkozott szobalányával, Diligenzával, aki csodálkozva kérdezte tőle:

– Asszonyom! Mi történt? Miért ugrándozik itt a folyosón felhőtlen mosollyal az orcáján?

Carina abban a pillanatban a kezénél fogva behúzta őt a szobájába, becsapta az ajtaját, és az ágyra huppant, majd pironkodva ekképp válaszolt:

– Képzeld el, Diligenza! Már oly régóta ábrándoztam a nőkhöz illő vágyaimról, hogy azok napról napra egyre súlyosbodtak. És tudod, van az a legény, akiről régebben meséltem neked. Na a minap úgy esett, hogy a szokásos sétánk közben megosztottam vele a már régóta cipelt édes „terhemet”.

Diligenza először nagyon meglepődött, de rövid nevetgélés után elszomorodott az arca. Carina úgy gondolta, a féltékenység miatt konyult le a szája, de más állt a háttérben ennek a hirtelen rosszkedvnek. Ő már tudta mindazt, amit úrnője még csak nem is sejtetett.

Egy hét elteltével Carinát az ebédlőbe hívtatta az apja. Amikor átlépte a küszöböt, látta, hogy a családfőn kívül még két férfi ült az asztalnál. Az egyik személy olyan öreg volt, hogy már fél lábbal a sírjában táncolt, a másik pedig azonos korú lehetett a lánnyal. Szépen lassan leült az egyik székre, és meghallgatta apja mondatait:

– Édes leányom! Mostanra már beléptél az eladó lányok sorába, így a vagyongyarápítás miatt úgy döntöttem, hogy hozzáadlak a közel veled egyidős Aldóhoz, aki nem melleleg a dúsgazdag Opulento örököse. Ma este indultok a közös birtokotokra, és tíz nap múlva egybekeltek.

– Jaj! Apám! Csak azt ne! – csattant ki a lány.

– Nem is ismerem ezt a szerzetet, és te csak úgy odaajánlasz neki? Az én szívem egy másik ifjú felé húz! – zokogta apja vállán a lány.

– Nem érdekel! Így döntöttem, így is tessez! Megértetted? Anyáddal mi sem ismertük egymást, amikor összeházasodtunk, mégis együtt élünk. És amúgy milyen viselkedést engedsz meg magadnak? Nem szégyelled magad? – mérgelődött Sig.

Ezek után Carina berohant a szobájába, és miután apja döntése ellen nem tehetett semmit, összepakolt.

Az esküvő után az ifjú feleség még mindig kijárt minden nap ugyanabba az erdőbe, mint korábban, de egyre „hosszabb” túrákat tett. Ez feltűnt Aldónak is, ezért az egyik szolgáját hitvese után küldte, hogy meglesse, mit csinál a felesége olyan hosszú ideig abban az erdőben. A küldönc egészen egy tisztásig követte a lányt. Mikor visszatért urához, elmesélte, milyen elképesztő felfedezést tett a hölgygel kapcsolatban. Aldo elképedve hallgatta végig a férfi beszámolóját.

Aznap késő este tért haza Carina a sétájából. Férje már az ágyban aludt. Lefüdült és már majdnem ő is lefeküdt, amikor Aldo felébredt és erélyes hangon kérdőre vonta:

– Megint az erdőben voltál? Ki az a Fortunato? Miért csalsz meg?

– Miért kérdezed? – érdeklődött gyanakodva a nő.

– Furcsállottam, hogy olyan sokáig kint vagy az erdőben, ezért utánad küldtem Investigatorét. Amikor visszajött, azt mondta, hogy egy Fortunato nevű emberrel rosszkodtál a tisztáson. Kérlek hát, válaszolj a kérdéseimre!

– Milyen badarságot hablatyolt össze

neked az a szolgáló! Mi egyáltalán nem .... Fúj! Igen, az erdőben voltam, de nem csaltalak meg. A férfi, akit említettél, varrni tanított engem. Tudod, régi vágyam teljesült ezáltal.

– Tényleg? – kérdezte a férfi.

– Hát persze! Most egy semmirekellő szolgának hiszel, vagy a gyönyörű feleségednek?

– Neked drágám! Neked hiszek. És azért, mert ennyire megalázott téged Investigatore, holnap kivégeztem. Legalább meg fogja tanulni a többi szolgáló, hogy nem nézhetnek engem számárnak – dűnnyögte megkönnyebbülve Aldo.

Ezek után nyugovóra tértek. Másnap Investigatore feje és teste ketté vált, mint ha soha nem tartoztak volna össze. A szolgálok pedig ettől fogva még megszólalni sem mertek, mikor az úr vagy a felesége a közelükben volt.

Egy esztendő múltán nagy szörnyűség történt Aldóval. Megbetegedett. Elkapta a pestist. Félt, hogy gyönyörű feleségét is elragadja a szörnyű kór, ezért megparancsolta neki, hogy költözzön el minél messzebb tőle. Vásárolt Carinának egy kastélyt az ország másik felében. A nő könnyes szemmel, de boldog szívvel hagyta el a régi birtokot.

Két hónap elteltével levélben értesült szegény férje haláláról. Carina szívéből hirtelen mintha egy bilincs pattant volna le. Ismét szabadnak érezte magát.

– Végre teljes valómban Fortunatóé lehetek! – suttogetta boldogan.

Pár hónap múltán megkötöttett a frigy Fortunato és Carina között, így hát a végén az igaz szerelem győzött, és nem a csillogó érme hatalma. Azóta is élnek, de lehet, hogy már meghaltak. Ki tudja!

Kerekes Csenge

Csőrgő dízelmozdony és Bhv kocsikból álló szerelvénye a Cuha-szurdokban, Vinye megállóhely előtti viadukton

ENDEKAMERON [endékat (11) iméra/ hémera (nap) – görögül = tizenegyedik nap] TIZENEGYEDIK NAP

A ravasz, de rosszindulatú herceg szemét vet legjobb lovagjának szerelmére, majd berezel az előtte álló harctól, így megpróbálja cselrel, páncélcserével megöletni a lovagot és elvenni annak szerelmét. Terve csödbe megy, a lovag átlát rajta, és miután már szerepet cseréltek, senki sem hiszi el, hogy ő a herceg. A tervezett ármányt egy még ravaszabb felülírja.

A tíz firenzei fiatalra a tizenegyedik nap igen borúsán köszöntött, a hangulatuk mintha az időjárás mása lett volna: nem tudták, mi vár rájuk a nagy városban, szinte úgy érezték, a vesztükbe zötykölődnek vissza az idilli helyről a lovag által vontatott kocsiban.

Koppanás, majd újabb zöttyenés, és a kocsi megállt. Pampinea ült legközelebb a díszesen faragott ajtóhoz, így ő kukkantott ki az eső áztatta útra a hirtelen megtorpanás okát kutatva. Pár másodperc múlva a látóterébe botorkált egy tizenegy éves forma fiú, kopott ruhákban, sárosan, egyik kezét igen furcsa szögben tartva. Biztosan a kocsi elé került szegény – gondolta Pampinea. A többiek is az ajtóhoz furazkodtak, hogy megnézzék, mi is történhetett, majd mikor meglátták az idegent, visszahátráltak. Hetek óta nem találkoztak senkivel, szinte el is felejtették az érzést, amit a városban az utcára lépve tapasztaltak: bizalmatlanságot, pánikot és bizonytalanságot, hiszen egyikük sem tudta, hogy a fiú fertőzött-e vagy nem.

Miután Pampinea végiggondolta a helyzetet: ha mindenkitől elzárkoznak és nem segítenek annak, aki rászorul, azzal nem biztos, hogy elkerülhető a megfertőzésük. Ezért úgy döntött, hogy legalább megpróbálnak tenni valamit.

Így bővült a tízfős utazó társaság tizenegyre, és merthogy az út végtelennek tűnt – ugyan az első percekben a legtöbben bizalmatlanul, de – beszélgetésbe elegyedtek a legújabb taggal, aki mindegyikük nagy örömeire igen jó mesélőnek bizonyult, miután belekezdett az unaloműző történetébe:

Grillardo [Grilletto (ravasz, eszes) + Codardo (gyáva) - olaszul] hercegről sok rossz pletyka terjedt akkoriban, és azt kell, hogy mondjam, a nagy része igaznak is bizonyult; egyetlen jó tulajdonságának köszönhetette, hogy még megtarthatta hatalmát, eszes és ravasz férfi volt, és ezáltal az összes hadjárat, amit vezetett, az ellenség csúfos vereségével végződött. Ez bátorította Firenze lakosait és harcosait a nagy ütközet előtt a milánói sereggel szemben.

Kürtszó jelezte a csapatoknak az indulást, így a herceg magára öltötte a díszes, arannyal kiveret páncélt, a cirádás sisakot és felült fejedelmi, fehér lovára, majd az általa vezetett hatalmas sereg élén kivonult a városból, egyenesen Milánó felé.

Az úton Grillardo szeme megakadt egy markotányoslányon, akiről az a hír járta – bár senki sem tudta, mennyi igaz belőle –, hogy egy elszegényedett, régi arisztokrata család egyetlen élő gyermeke, és a szeretteit próbálja ily alantas munkával menteni. Az egyik katonájától azt is megtudta, hogy a lány szerelmes a nemeslelkű, eszes lovagba, Coraggiellibe [Coraggioso (bátor) + intelligente (okos)]. A hercegnek megtetszett a lány és már tervezte, hogyan fogja elcsábítani, amint tábort vernek.

Mire leszállt az este, Grillardóhoz eljutott az ellenséges sereg létszámának híre, amely jócskán meghaladta az ő embereiét. A herceg tudta, hogy a másnapi csata minden kétséget kizárva a firenzeiek tömege – sőt ami fontosabb, az ő – halálával fog végződni, így másnap reggel felkereste a vitéz Coraggiellit:

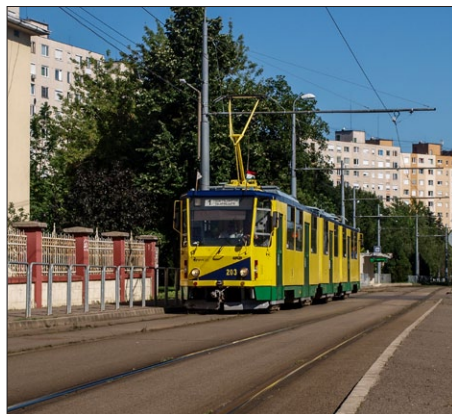
– Hűséges harcosom vagy, és meg szeretnék jutalmazni – szölte a herceg. – Anynyi csatát nyertem veled az oldalamon, szeretném, ha ennek a dicsősége a tiéd lenne. Vedd az arannyal kiveret páncélot, fogd a pecsétgyűrűmet, és vonulj te a firenzeiek élén! Én majd a te ruháidat fogom viselni.

Coraggielli ez előtt pár órával, pirkadatkor postagalambot kapott egy régi barátjától a milánói seregből, hogy követ fog érkezni a firenzei táborba egy békeajánlással. A harcos átlátott a herceg cselén, de belement az ajánlatba, tudván, hogy Grillardo a vesztét és a szerelmét akarja. A két férfi ruhát cserélt, mire a hírhöz megérkezett, így a tárgyalásba a hercegnek beleszólása sem volt, hiszen a pe-

csétgyűrűt és a hercegi „uniformist” is Coraggielli viselte. A két város békét kötött egymással, Grillardo pedig hiába bizonygatta, hogy ő a herceg, Coraggielli túljárt az eszén és új, csellel szerzett rangjával és csodaszép szerelmével visszatért Firenze városába.

A zsúfolt, tizenegy olasz fiatallal telt kocsi utolsó métereit tette meg, mielőtt megállt a Santa Maria Novella közelében. A híműtő pici füledt, meleg terébe a kinyíló ajtó friss, esti, firenzei levegőt terelt. Az utasok rövid ideig csak élvezték a pár perce beállt csendet, majd kiléptek a nagyváros macskaköves utcájára. Megérkeztek, visszatértek, majd szétszéledtek a járvány sújtotta városban.

Keserű Anna

Tátra KT8D5 villamos Miskolcon az Alsó-Majláth megállóhelynél

* * *

Egy fogadás ravasz-sággal eléri, hogy egy bíboros három erszény aranyat adjon neki, majd több évtizeddel később megtréfálja a pápát.

Ez a história velem még fiatalkoromban esett meg, akkor még szegényebb családban éltem, Savocában. Mi savocaiak szeretjük megtréfálni egymást időről időre,

mivel nem sok minden történik nálunk, örülünk egy kis izgalomnak néhanapján. Egy nap Giovanni bíboros érkezett a faluba Szardíniába menet, hogy felavasson egy templomot. Fáradt volt, és a kocsisának is pihennie kellett több nap virrasztás után. Ahogy Giovanni szemügyre vette a falut, rájött, hogy bizony nincs templomunk. Csóválta is a fejét, hogy milyen egy istentelen hely ez, de az igazság az, hogy nem volt pénzünk templomra. Ami imádkoznivalónk volt, azt a mezőn intéztük el, vagy a hálószobánkban a kereszt alatt. Egy fogadót keresvén a bíboros elkezdte róni az utcákat, hát lát egy paráználkodó párt az utca közepén, ilyet se látott még. Sértés volt a számára, és keresztet vetett. Amikor már azt hitte, nem lehet rosszabb, átkelt egy fekete macska előtte az úton.

Végül megérkezett a fogadóhoz. Mivel igen szegények voltunk, a faluból többen is mentek hozzá koldulni, ám nem adott pénzt senkinek. Azt mondta, mind a Sátán hívei vagyunk, és az ő pénze nem kerül rossz kezekbe.

Láttam Angelón, a fogadóson, hogy nem zaklatja fel a dolog, sőt, fülig érő szájjal hallgatta végig Giovanni káromlásait. Azt mondta, szálljon meg nála, hajlandó ingyen adni neki szállást. Giovanna ennek hallatára gyorsan el is helyezkedett. Azonban Angelo tervet fundált ki. Már láttam a szemén, amikor felkínálta az ingyen szobát. Aznap Angelo levágta egy kecske fejét, és elhívta magához a helyi komédiást. Én akkor még csak ennyit tudtam, de amikor Angelo elmesélte nekem, mi történt aznap éjjel, összeállt az egész história. Így történt.

Giovanna egy ajtó nyikorgására ébredt. Felnézett az ágyából, és látta, hogy az ajtó túloldalán csak koromsötét van. Csak az ajtó elé szórt sócsíkot látta, amit a szellemek ellen szórt oda. Hirtelen egy némán közele-

dő alakot vett észre. Egy négylézláb közlekedő kecskefejű embert. Az alak odament a félelmében megfagyott Giovannához, és ezt mondta „Ha épségben akarsz elmenni innen, áldozatot kell bemutatnod a gyermekeimnek, érted?” Erre Giovanna remegve bólintott. A kecskefejű elkezdett hátrálni, és visszafelé mászott ki az ablakon.

Másnap a kialvatlan Giovanna három ereszény aranyat hagyott a fogadó pultján, és olyan gyorsan ment el, ahogy csak lehetett. A falunk évtizedekig látkozottnak lett nyilvánítva. A kecskeemberről szóló pletykák elterjedtek az egész országban, és az egyházi emberek sokáig teljesen elkerülték.

Am egy napon maga a pápa látogatott el hozzánk, hogy megnézzé magának azt a híres-nevezetes kecskeembert. Angelo izgatottan kínálta fel szállását, és már dörzsölte a tenyerét, évekig egy egyházi ember sem látogatott el a faluba, és most itt volt az esélye megtréfálni magát a pápát. Az egyházi méltóság kényelmesen elhelyezkedett az egyik szobában, és percek múlva már aludt, mint a bunda. Éjfélre készen állt a komédiás a maszkarájában, és színészi képességeit teljesen latba vetve közelítette meg a pápa szobáját. Irigylésre méltó időzítéssel nyitotta ki az ajtót, majd elrejtőzött, mintha ott se lett volna. A pápa felébredt, és kíváncsian nézett a sötétbe. Majd hirtelen példásan bizarr mozgással felbukkant a kecskeember, a pápa pedig kacagásban tört ki. „Mamma mia! Jó tréfa!” mondta „Nagyon jó tréfa!” Azzal megrázta a színész kezét, és megölelte. Beszélgettek egy kicsit, majd jó éjszakát kívántak egymásnak.

Ilyen dolgok történtek az én falumban. Sok mesélnivalóm van még onnan, ahonnan származom, de ma estére talán ennyi elég.

EGY VERS ÉS OLVASATAI

Még 2020 tavaszán a Lamanteam osztályban a svéd gyerekversek mintájára valami tömör, de mély jelentésű kis művet kellett alkotni. Ezek közül Csabai Zaláné foglalkoztatta a legtöbbet a hallgatóságot. A következő művészetórán ehhez kellett gondolatokat fűzni. Érdekes, hogy ki mit látott meg benne, és hogyan írta át.

Az alapmű:

Csabai Zalán: Tömör vers – mély jelentés

Három ember egyszer odasétált egy fához.
Egy család, anyuka, apuka és egy kisgyerek.
Mindegyikőjük elgondolkodott a csodás nyír alatt.
Az apuka pénzt és deszkákat látott.
Az anyuka szép bútorok sorát.
De a fiú előtt egy magasztos nyírfa állt.

Halby vezérlőkocsi továbbította InterCity; Pécs, uránvárosi átjáró

A téma variációi:

1. Kiss-Csitári Kata

A témáról a véleményem egy nagyon népszerű hasonlattal, a lelket egy papírlaphoz hasonlítva szeretném bemutatni.

Amikor egy gyerek megszületik, az első néhány évben még nincs kialakulva a személyisége, alig van véleménye. Noha vannak gondolatai, előzetes ismeretek, emlékek híján mindent pontosan úgy értelmez, ahogyan látja. Kb. óvodás korukig a gyerekek nem tudják megkülönböztetni, hogy reklám vagy mese, ami a tévében megy. Mindkettőt egyenlően érdekesnek találják.

A papírlap csaknem teljesen fehér: még bármi lehet rajta. A művész sem tudja pontosan, mit szeretne belőle kihozni.

Ahogy nőnek a csemeték, egyre több mindent tanulnak. Lesznek emlékeik, kedvenc játékaik, kedvenc színük, ételek, amiket kedvelnek és amiket nem. A papírlapon megjelennek az első, vázlatos, bizonytalan vonalak. Lehet még bőven rádirozni: amelyik játékot tegnap szerette, holnap már lehet, hogy megunja. Eddig szerette a piros színt, holnap lehet, hogy már a zöld nyeri el a tetszését. Ki tudja? Amikor a gyerekek iskolába mennek, már sokkal szilárdabb elképzelésük van a világról. Harsány, zsírkrétás vonalak hasítanak végig a papírlapon. Lehet, hogy néha megszakad a széle. Szamárfüles lesz. Mindenkinek másak a színei: de még bőven lehet változtatni. Tinédzserként nagyon sok minden változik például. Amelyik vonal eddig tetszett, lehet, hogy másnap inkább ki kell rádirozni. A hasonló papírlapok hasonló mappákba kerülnek. Erős, határozott vonalak fedik be a papírlapot. Milliós szín, sok kicsi részlet. De még mindig van hely, ha esetleg valaki rajzolni szeretne a papírlapra. A tinédzserek felnőnek.

Alig van már hely a papíron. Ha a világ legerősebb radírját vagy hibajavítóját szeretnénk be, valószínűleg akkor sem lehetne megszabadulni egyes részletektől. Szinte esélytelen kivenni a kezdeti vonalakat. Amikor az emberek elkezdnek öregedni, a papíron annyira vastag réteg alakul ki a festékekből, grafitporból, zsírkrétából, hogy már alkoholos filctollal is nehéz lenne új dolgot rajzolni, vagy eltüntetni a régit. Szinte lehetetlen eltépni: páncél fedti az egész lapot. Erős, golyóálló réteg, őrizve a több millió emléket, tapasztalatot.

A művész, ha úgy döntött, hogy a papírlapra már nincs mit rajzolni, elteszi egy dossziéba, mappába, esetleg elküldi kiállításra, betuszkolja a fiókjába. Innentől senki sem tudhatja, mi fog történni vele.

2. Kovalik Panna

Ma elmentünk egy másik családdal kirándulni. Barátnőmmel átvettük a túra irányítását, mert apa mindig az egyórás túrából kétórásat csinál vagy többet. Miközben sétáltunk, sokat beszélgettünk. Beszéltünk a fiúkról és a szüleink zavaró elvárásairól. Később beültünk egy cukrászdába, ahol nagyon finom sütik voltak, úgyhogy muszáj volt megkóstolni, de nem bántam, mert isteni volt. Mikor hazaértünk, rögtön ledőltem tévét nézni, mert elég fáradt voltam. Nagy nehezen rávettem magam, hogy megterítsek ebédhez. Egyébként nagyon finom volt az ebéd. Játsoztam a kutyámmal és a vadonatúj labdával, amit múltkor nagy nehezen kikönyörögtem. Délután elmentünk egy nénihez beszélgetni, ami borzasztóan unalmas volt, nem tudtam mit csinálni, úgyhogy csak ültem és próbáltam megérteni, mit magyarul... Valami sejtekről beszélt, talán. Vagy valami lötyikről?! Nem tudom,

én csak bólogattam. Miután nagy nehezen hazaértünk, megvacsoráztunk és olvastunk anyával. Nem tudtam elaludni, szóval még rajzolgattam, majd később elaludtam. De az anyukám vajon hogy élte meg ezt a napot?

Már fél órája fent vagyok és mosogatok. Ma elmegyünk kirándulni a friss levegőre, biztos jó lesz. A gyerekek vezettek, de olyan rövid túrát csináltak, hogy elmentni se volt értelme. Nem értettem, miért nem engedik, hogy mi, felnőttek vezessük a túrát. De legalább megtanulhattam egy új sütireceptet az egyik barát-nőmtől és megbeszélhettük a nehézségeinket. Bementünk egy kávézóba és ittunk kávé meg ettünk egy süteményt, amit később megbántam, mert nem akarok elhízni. De amint hazaértünk, nem volt időm tornázni, mert meg kellett csinálnom az ebédet. Nehéz volt, mert miközben elpakoltam egy könyvkupacot a szőnyeg közepéről, kifutott a leves. Ebéd után elmentünk egy ismerősünkhöz beszélgetni. Nagyon érdekes dolgokat mesélt, nagyon élveztem. Mikor hazaértünk, kitergettem a vizes ruhát és elmentem olvasni, de nem bírtam sokáig, pár oldal után lecsukódtak a szemeim és elaludtam.

Oláh Ditte

Véleményem szerint nem tudjuk egy időben megérteni mindkét világszemléletet.

Hiszen míg picurka gyerkőcként nagy vidáman építgetjük a homokvárat az általunk hitt homokozóban, melyről még a legmélyebb gondolatainkban sem sejtjük, hogy az igazi funkciója egy távolugró pálya, addig nem azon gondolkozunk, hogy hogy az öreg ördögbe tudjuk beadni az adóbevallásunkat, vagy mikor lesz végre elég pénzünk arra, hogy a havi víz- és villanyszámlát be tudjuk fizetni.

Természetesen semmi sem fekete és

fehér, nyilvánvalóan vannak átmenetek, mint az érett ifjak vagy a gyerekes felnőttek. Talán csekély eséllyel az „érett ifjak” némi értelemre bukkanhatnak a nagykorúak rejtelmes világában. Valamikor nagyon régen, de azért az ősrobbanás után (feltéve, ha volt) én is ezekhez a szerencsés egyénekhez szerettem volna tartozni. Így hát magányos perceim túlnyomó részét az ezen való filozofálgatással tettem. Azonban be kell, hogy valljam, nem sokra jutottam, hiszen úgy gondolom, ez a két élet olyan, mintha két különböző dimenzióban létezne, és mikor felnövünk, valamilyen csoda folytán hirtelen áthuppanunk életünk következő periódusába. Igaz, hogy elveszettnek érezzük magunkat és a történésekből hangyapi-szoknyit sem értünk, de mivel végre felelősségteljes nagykorúakká cseperedtünk, ügyet sem vetünk bizonytalanságunkra, és bátran szembenézünk jövőnk megvillanó fogaival, vérvörös pillantásaival, és nekiveselkedünk a hosszú és megpróbáltatásokkal teli útnak. Erről tudjuk, hogy egy ütött-kopott koporsó sötét és mocskos fenekén végezzük férges és egyéb mikroorganizmusok társaságában, akik minden nap lakmároznak lényünk maradványai-ból, mint a saskeselyű Prométheusz májából azzal a különbséggel, hogy mi nem regenerálódunk. Persze azért az imént említetteknel reményeink szerint rózsásabb lesz a helyzet. Találunk igaz barátokat, akik hazavisznek minket, mikor kiütjük magunkat a jó öreg vodkanarancs kombóval (ne ítélgetek el, ezt csak az idősebb fiúktól tudom).

Egyszer az élet káprázatos, élvezd, míg gyerekként felhőtlenül játszatsz és míg fiatalként tevékenykedhetsz. Légy boldog, mikor idős korodban a házastársaddal szuggerálhatod a szépen megmunkált gyepfű növekedését.

Az

ELŐSZOBA GALÉRIJA

2020. szeptember 29-től

MAGYARORSZÁG SÍNEKEN

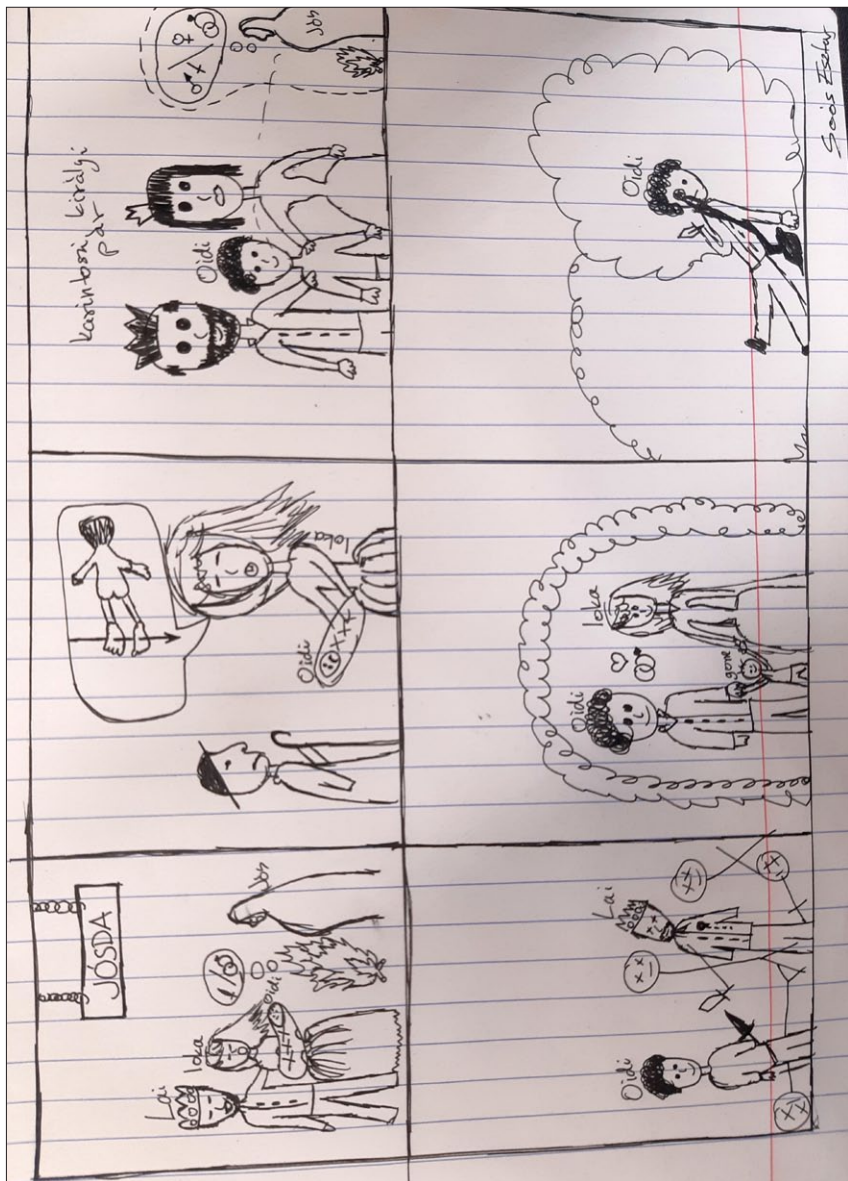
címmel Biró Dávid (ReZsó) fotóit mutatja be.

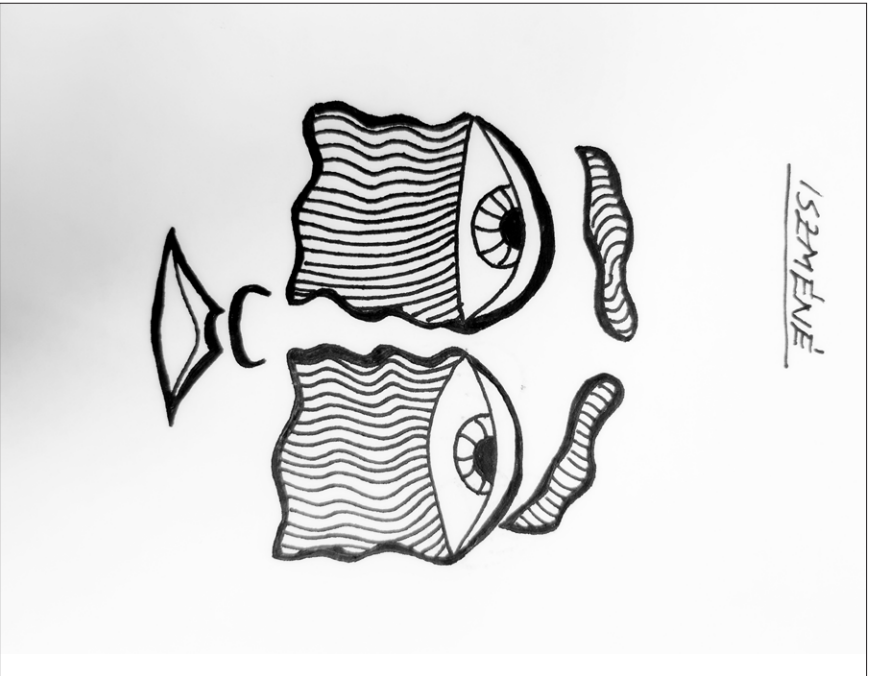
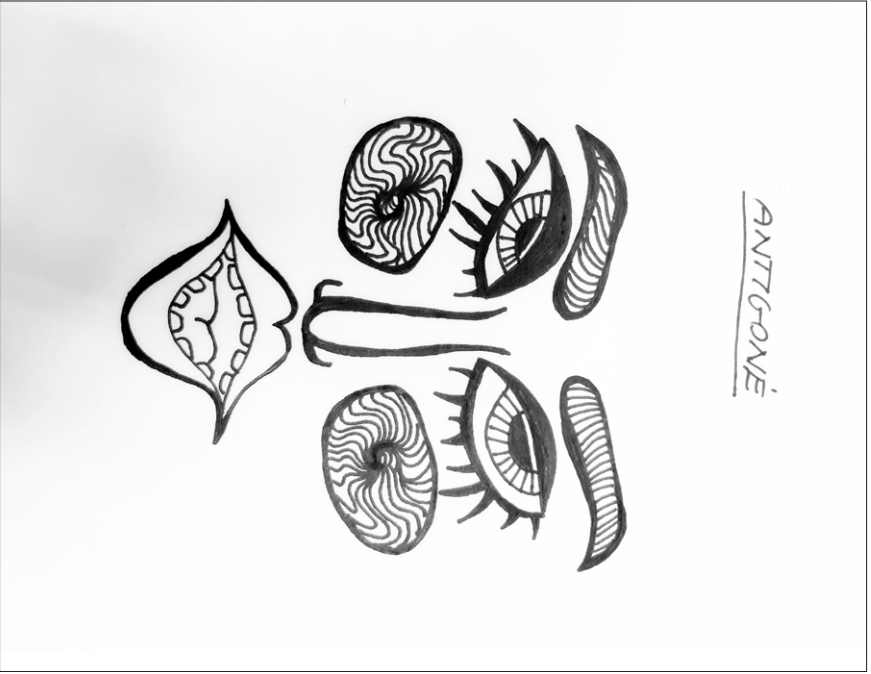
Ha van kedved, Te is kiállíthatod alkotásaidat: festményeidet, szobraidat, fotóidat stb., csak szólj Jakab Juditnak!

ANTIKVITÁS

Az AnAnÁsz és a Kozmosz osztály az idei tanév első szakaszában a görög mitológiával, a thébai mondakörrel és az antik színházzal foglalkozik. Az itt látható művek e tartalmak feldolgozása kapcsán születtek.

Oidipusz története
Soós Eszter (AN) képregénye

Hajdu Lujza (AN) : Maszkok

Takács Eszter (KO): Maszkok

Oidipusz története Pálincás Eszter (KO) képregénye alapján

A thébai mondatör KR (KO) képregényében

SZENTMIKLÓSI TAMÁS: **LEGYEN ÖN IS MILLIOMOS!**

Ki tudja még, melyik volt az első magyar musical? Kevesen? Elárulom a címét: *Egy szerelem három éjszakája*. 1961-ben mutatták be.

Ki tudja még, hogy kinek a sorsa ihlette a librettót? Elárulom: Radnóti Miklósé.

És ki emlékszik még a szerzőkre: Hubay Miklós, Ránki György, Vas István?

Na, jó, ízelítőként íme két dalszövegrészlet, hátha kedvet kap az utókor.

„Az etikett, az etikett,

Mire tanít az etikett?

Hát arra, hogy bármi is adódik,

A halat késsel sose edd.

De arról megfeledkezett

Az etikett, az etikett,

Mi illendőbb az emberüléshez:

Ágyú, gáz vagy bajonett?

Ó, ó, etikett,

Csak a halottak tudnak illetet.”

„Jobb a műnap, mint a nap,

anyagnál a műanyag,

fogsornál a műfogsor,

doktornál a műdoktor,

nemzetnél a műnemzet,

rendet, rendet, műrendet!”

@R©

20

HOVA TOVÁBB?

HOVA TOVÁBB?

20. ARC közérzeti kiállítás
2020. október 2. — november 1.
Budapest, Újbuda, Bikás park

Főtámogató

ÚJBUDA
XI. kerület

Fő médiatámogató

hvg

<p>Partnerek</p>	<p>Média-támogatók</p>	<p>Támogatók</p>
------------------	------------------------	------------------

Tartalom

A tavalyi év kitüntetettjei	2
Az új iskolapolgárok névsora	5
Az Iskolatanács meghívója	6
Poli-logi	6
Irodalmi háziverseny	9
Bilicz Benedek a kombájnokról	11
Bagoly Dia kocsmárosa	12
Burián Ábel: Aemilinus	13
Cséplő Kelen reneszánsz novellája	15
Dobránsky Maja esete	16
Kemény Fruzsina firenzei története	18
Kerekes Csenge: A 11. nap	18
Keserű Anna: Tizenegyedik nap	21
Závada János: Egy fogadósról	22
Csabai Zalán: Tömör vers	24
Kiss-Csitári Kata a Csabai-versről	25
Koválik Panna versolvasata	25
Oláh Ditte a Tömör versről	26
Biró Dávid az Előszobában	27
Soós Eszter képregénye	28
Hajdu Lujza maszkjai	29
Takács Eszter színpadi álarcai	30
Pálinkás Eszter Oidipusz királyról	31
KR thébai mondanoköre	32
Dobos Bogi rajzai a thébaiakról	33
Szentmiklósi Tamás: Idegen kuplék	34
ARC	35

A Poligráfban ILLUSZTRÁCIÓKÉNT FELHASZNÁLT FOTÓKAT BIRÓ DÁVID (REZSÓ) KÉSZÍTETTE. KÖSZÖNET ÉRTÜK.

*Ganz KCSV villamos:
Debrecen 1-es villamos
Aquaticum megállóhely után*

A Közgazdasági Politechnikum lapja

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu

Készül a CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében